

RACISME IMMOBILIARI pàg 3
Fatima: "Quan vull llogar un pis i veuen que soc del Marroc em diuen que no"

ADEU AL CARRER FERRAN pàg 14
La històrica llibreria Sant Jordi, amb Josep Morales al capdavant, se'n va al Raval

línia ^{13 anys} *Ciutat Vella*

Número 123 · Gener 2022 · liniaciutatvella.cat

El Raval es mobilitza contra l'incivisme amb la brossa

Els veïns recorden amb cartells on s'han de tirar les escombraries i denuncien que al barri hi ha molta brutícia pàg 10

Foto: Joanna Chicheinitzky

"Convertirem Via Laietana en la via de la innovació"

Entrevista a **Jaume Collboni**, primer tinent d'alcaldia de Barcelona (PSC)

pàgs 8 i 9

XARXA VEÏNAL pàg 10
Resistim al Gòtic celebra cinc anys lluitant per l'habitatge

EDIFICI BUIT pàg 10
L'Imax pot acollir la segona seu del Teatre del Liceu

A FONTS pàgs 12 i 13
La política que ve: així és la pedrera local

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
l'execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Trobar pis si et dius Siham

» Un estudi de l'Ajuntament diu que el 86% de les immobiliàries discriminen llogaters pel seu origen
 » Fatima, marroquina i veïna de Barcelona: "Quan s'assabenten que soc del Marroc, diuen que no"

Anna Utiel
BARCELONA

"Tot va bé fins que em pregunten el nom: aleshores es fan enrere". Es diu Siham i parla de la seva experiència intentant llogar un pis a Barcelona. Està convençuda que el fet de ser del Marroc li ha tancat moltes portes a l'hora de trobar un lloc on viure amb el seu marit i els seus tres fills menors.

Lluny de ser un cas aïllat, aquesta discriminació és el pa de cada dia per a moltes persones d'origen estranger. I no ho diu només la Siham, sinó que ho demostra un estudi de l'Ajuntament que conclou que "el 62% dels agents immobiliaris accepten la discriminació per origen ètnic en el lloguer d'habitatges". Aquest treball de recerca, batejat amb el nom de *Discriminació a la carta*, parteix de 350 trucades a diferents immobiliàries de la ciutat en nom d'una propietat inventada que vol llogar el seu pis i que demana excloure "les persones immigrants" del procés de selecció.

De totes les agències incloses a l'estudi, només un 10% es nega a acceptar la petició racista del propietari fictici i un 4% es limita a no donar-hi resposta. La majoria (el 62%) accepta aquesta demanda i l'aplica, deixant fora directament els candidats immigrants, mentre que una quarta part (el 24%) la "facilita", és a dir, ofereix informació dels candidats al propietari per tal que ell mateix pugui aplicar la discriminació que consideri.

"UNA PRÀCTICA A L'OMBRA"

En tots els casos, això sí, es tracta d'una "pràctica a l'ombra", tal com diu la investigació.

De les 350 immobiliàries incloses a l'estudi, només el 10% es va negar a excloure llogaters immigrants. Foto: Ajuntament

Els agents immobiliaris són conscients que no poden explicar aquesta discriminació en els anuncis dels pisos, però això no els impedeix tenir en compte les preferències racistes dels propietaris.

A l'hora de parlar amb possibles llogaters no ho diuen obertament, és clar, però molts cops ni tan sols s'esforcen a dissimular. La Siham recorda, per exemple, una vegada que va trucar a una agència per veure un pis, li van dir que sí i, en descobrir el seu nom àrab, van rectificar i li van dir que ja no estava disponible. La Fatima ha viscut aquest mateix racisme en primera persona, buscant habitació en un pis compartit: "Quan s'assabenten que soc marroquina, em diuen que no". Afegeix que el seu cunyat, que és pakistanès, també ha estat exclòs

molts cops per immobiliàries i propietaris, malgrat tenir feina, documentació i solvència econòmica per assumir un lloguer.

En aquest sentit, l'estudi recull declaracions d'agents immobiliaris que admeten rebutjar les visites de persones immigrants, després d'identificar-les —diuen— per l'aspecte, el nom, la manera de parlar o la documentació presentada. Reconeixen també que les enganyen, inventant-se que ja han trobat un altre llogater, i es justifiquen dient que això, la discriminació, és part de la seva feina.

IMMIGRANT NO, ESTRANGER SÍ

"A mi tampoc m'interessen els immigrants! Gent estrangera, europea, sí, clar, però immigrants, no". És un dels fragments d'una conversa telefònica amb un agent immobiliari que

inclou l'estudi, i que posa de manifest la distinció racista que s'estableix entre els conceptes *estranger* i *immigrant*.

En aquest experiment, la propietat fictícia demana excloure els "immigrants", sense concretar país d'origen, ètnia, religió o classe social, però els agents de seguida se'n fan una idea. D'aquesta manera, segons l'estudi, hi ha persones immigrants a les quals no consideren com a tal, i persones a les quals consideren immigrants sense ser-ho. Així, un anglès blanc que hagi vingut a viure i treballar a Barcelona serà un *estranger*, mentre que un català de pares senegalesos nascut a Barcelona serà un *immigrant*.

SANCIONS I RECURSOS

Discriminació a la carta és el segon estudi impulsat per l'Ajun-

tament per detectar aquesta pràctica en el sector immobiliari. El primer el va presentar l'any 2020, quan també va interposar la primera multa de l'Estat per aquest tipus de discriminació. Concretament, va sancionar amb 45.000 euros uns propietaris i una immobiliària per haver negat el lloguer a un noi marroquí pel fet de ser-ho.

El consistori assegura que l'objectiu d'estudis com aquest és "situar i quantificar l'abast" d'aquest problema, per "poder treballar conjuntament amb agents i entitats" per erradicar-lo. Per això, ha fet arribar els resultats i les conclusions d'aquest treball al Col·legi d'Administradors de Propietats Immobiliàries i a la Cambra de la Propietat Urbana, i ha posat a la seva disposició els recursos que ofereix l'Oficina per la No Discriminació.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Repensar el litoral

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Foto: Júlia Pérez/ACN

Quan el 28 d'octubre del 1848 es va inaugurar la línia de ferrocarril Barcelona-Mataró (la primera de tota la península Ibèrica), pocs podien imaginar les incomoditats i els contratemps que implicava aquesta decisió. Ben al contrari, eren temps d'alegria i d'expansió econòmica, les albrors del capitalisme i les acaballes d'una Revolució Industrial que culminava amb aquest formidable invent.

Aviat es van multiplicar les companyies que van implantar ferrocarrils a tota Espanya, rendides a la seva enorme capacitat de transport de viatgers i mercaderies comparada amb la de les formes rudimentàries de tracció animal utilitzades fins aleshores. Per motius tècnics, el rendiment d'aquestes locomotores disminuïa com més vagons hi havia, limitant en conseqüència el pendent màxim d'aquests "camins de ferro", per la qual cosa es buscava sempre, en el disseny del seu traçat, llocs amb poc desnivell.

La Mediterrània i els grans rius han estat sempre els mitjans del comerç per al transport de gran capacitat, així que les primeres línies fèrries van seguir costes i conques fluvials, connectant grans ports i ciutats. En pocs anys es van habilitar milers de quilòmetres de vies, moltes en paral·lel, per doblar la capacitat o la freqüència dels viatges, així com vies mortes per a la reparació i el manteniment dels trens.

Aquest creixement va deixar bona part del territori en situació marginal, literalment "a un marge" de la via del tren. Una de les "qualitats" de les línies fèrries és precisament la de separar territoris, fent difícil la seva connexió posterior.

La invenció de l'automòbil més tard no va fer més que consolidar aquest creixement exponencial. Les carreteres i l'asfalt van complementar la xarxa de transport ferroviari, gairebé sempre al costat del mateix traçat, amb l'ànim de potenciar i connectar ciutats cada cop més polaritzades al territori. Avui observem, atònits, com s'a-

munteguen estructures viàries en altura al pas entre Ciutat Meridiana i Montcada i Reixac, a l'estret espai natural entre Collserola i la Serralada de Marina.

Un territori que aspiri a tenir un futur en equilibri ha de replantejar aquest creixement insostenible. I, tot i semblar difícil, és possible.

Alguns recordem com es va transformar el litoral barceloní, de la mà d'Oriol Bohigas, mort recentment, i com es van canviar platges de vies per platges de sorra. Qui no ha dit o ha sentit alguna vegada que la Barcelona d'abans del 1992 vivia d'esquena al mar? En una de les seves múltiples entrevistes, Bohigas ressaltava la importància d'haver guanyat aquestes platges com a lloc públic de lleure i d'esbarjo. Avui ningú s'imagina Barcelona sense aquest fabulós llegat per als seus habitants.

Aquesta és una assignatura pendent del nostre litoral al Baix Llobregat, el Barcelonès i el Maresme. A l'aparició, fa més de 170 anys, del ferrocarril Barcelona-Mataró se li va sumar una altra via en sentit contrari i la carretera davant del mar. En aquest temps han aparegut diferents propostes per traslladar les vies del tren, així com per pacificar o domesticar l'N-II al Maresme o descarregar la C-31 i desviar el pas del tren a les poblacions del Baix Llobregat. Tanmateix, malgrat l'aparició de rotondes i la desaparició recent d'alguns peatges, la inèrcia d'aquestes infraestructures continua massa consolidada per pensar en la transformació real del litoral. Hem normalitzat la desconexió de les poblacions del Maresme amb la costa, els estrets passos subterranis per accedir a les platges, sovint inundats, i els tràgics accidents a l'hora de travessar les carreteres o les vies del tren.

Potser l'innegable canvi climàtic no ens donarà més treves. Hem d'actuar i no tenim gaire temps, atesa la magnitud de la transformació a emprendre. Episodis com la tempesta Glòria o el temporal Filomena comencen a estar perillosament assumits per la població, que no acabem de comprendre que són l'avantsala d'un

veritable repte per a la humanitat. Hem sentit sovint la necessitat d'adaptar-nos al canvi climàtic i la resposta ve, gairebé sempre, en forma de plaques fotovoltaïques o de consum "responsable", però hi ha pocs estudis seriosos sobre relocalització de ciutats i assentaments humans a conseqüència de la pujada del nivell del mar a causa de l'escalfament global i la fosa del gel polar.

Després dels tímids suports al COP26 dels països més contaminants, els nostres litorals han de començar a repensar-se amb urgència. Potser serem capaços d'evitar una pujada dràstica i irreparable del nivell del mar, però ja és del tot evident que els estralls dels continus temporals inutilitzen vies i carreteres.

Hi ha nombrosos estudis sobre el trasllat del tren i les carreteres cap a l'interior, alguns de tan curiosos com el de tunelar les vies sota la C-32 o passar-les sobre el mar en un viaducte damunt de pilones. Tot i això, el creixement longitudinal de les poblacions del Maresme al llarg de la carretera i les vies del tren permet crear noves centralitats a la part posterior dels municipis, a prop del seu centre gravitatori, amb l'aparició de noves estacions i concentració d'activitat econòmica i urbana, compensant el possible benefici (o gentrificació) que produirà la desaparició del tren i la carretera als barris de davant del mar.

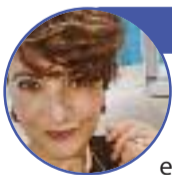
Podem acostumar-nos a conviure durant anys amb el tren i els cotxes passant per davant de les nostres platges, però no serà possible enfrontar-nos a la magnitud d'aquests canvis de la naturalesa sense una relocalització de les infraestructures de les nostres costes. Aquesta vegada no hi haurà unes Olimpíades que ens obliguin a transformar el territori. Potser, després de tot, el canvi climàtic ens forçarà a ser sostenibles a l'hora de repensar el litoral.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter
és arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Aquí es piula

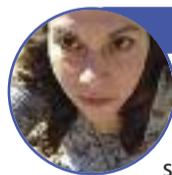

El Twitter en paper

@EstelSole

Per què un infant que ha d'estar 7 dies sense escola per grup confinat, malgrat que doni negatiu durant els 7 dies, no té dret ni a sortir a passejar amb mascareta? Us ho dic: perquè no són productius per al sistema. 2 anys després, els infants continuen amb drets manllevats.

@mcordomi

A la cua de la farmàcia de guàrdia, que avui sembla que hi regalin algo, un nen amb mascareta mig posada respon al telèfon de son pare: "Mama, hem donat tots positius!". S'ha fet una clariana a la cua que ni la gota de Fairy quan cau a la paella greixosa de la festa major de Villarriba.

@CarlotaGurt

Ma mare, que no sap qui som nosaltres ni qui és ella ni què és el món, que molts dies ni parla i camina poc i malament, s'ha trencat el fèmur. Si fos un animal, la matariem perquè deixés de patir i estalviar-li una vida sense sentit. Som tan inhumans que insistim a fer-la viure.

@swarua

[Sobre el tuit d'una noia que no es pot acomiadar del seu avi] Estem vivint gairebé sense restriccions. No pot ser que malalts greus estiguin pràcticament aïllats als hospitals i que la gent no es pugui acomiadar d'un familiar que es mor. És una vergonya que tracteu així les persones, @salutcat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 43220-2010

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Guerrilla Raval

Entitats i grups del barri del Raval, com la Xarxa Veïnal del Raval o Guerrilla Raval, han impulsat una campanya contra l'incivisme recordant, a partir de cartells, on s'han de tirar les escombraries i on no haurien d'anar mai a parar.

pàgina 10

Resistim al Gòtic

El moviment veïnal en defensa de l'habitatge ha complert aquest gener cinc anys de vida, en els quals ha ajudat més de 100 veïns que han tingut problemes d'habitatge i ha aconseguit teixir al Gòtic una forta xarxa de suport mutu.

pàgina 10

Llibreria Sant Jordi

La Llibreria Sant Jordi ha de marxar del carrer Ferran a causa de la pujada dels preus dels lloguers, però no es renuncia. D'aquí a dos mesos començarà una nova vida en un local del barri del Raval, on vol continuar creixent i fent activitats.

pàgina 14

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 *El Sant Pau obrirà menys dies i acomiadarà treballadors*
- 2 *El Liceu estudia obrir una segona seu a l'antic lmax Port Vell*
- 3 *El Raval i la Filmoteca: 10 anys d'una relació equidistant*
- 4 *Premi a Sindillar per revivir les lluites feministes*
- 5 *Canvis de sentit en 15 carrers del Raval*

Any nou, preus més alts

per Manuel Reyes (PP)

Foto: Pexels

Hem deixat enrere les festes nadalenques i ha començat un any nou que té molts reptes al davant. Però comencem el gener no només havent de pagar les despeses i les factures que van quedar pendents de l'any passat, sinó afrontant també les dificultats que tenen moltíssimes famílies per poder assumir la terrible pujada de preus. I és que l'IPC no para de pujar i pujar.

Els nostres veïns han de pagar una factura de la llum cada vegada més cara i han vist com el govern d'Espanya incomplia la seva promesa que el rebut no seria més car que anys anteriors. De fet, el rebut de la llum s'ha duplicat en menys d'un any, i això ho pateixen especialment les famílies més vulnerables i amb menys recursos.

D'altra banda, tant la benzina com el gasoil cada dia són més cars. I s'apugen els carburants al mateix

temps que els propietaris dels vehicles han de pagar un nou impost (CO₂), malgrat que molts ja no poden fer servir el seu cotxe a l'àrea metropolitana de Barcelona perquè no compleix els requisits per circular per la Zona de Baixes Emissions. És a dir, vostè ha de pagar per tenir un cotxe i després el multaran si el fa servir. La gent no té diners per canviar-se el cotxe i comprar-se'n un de nou. Per tant, aquesta mesura novament ataca les persones menys afavorides.

També s'apugen els impostos metropolitans i es consoliden els augments d'impostos municipals. La senyora Colau i els

seus socis del PSC han apujat el tribut metropolità més d'un 3%, així com la taxa de tractament de residus per sobre del 5%. Per cert, un tribut metropolità molt qüestionat i injust que només paguem els que vivim a la metròpoli; ningú més a la resta de Catalunya o d'Espanya.

Necessitem un canvi de prioritats i de polítiques. Per això, som cada vegada més els que hem demanat als Reis d'Orient que arribi al més aviat possible el canvi que cal perquè torni a imperar el seny i es treballi per la recuperació econòmica, la creació d'ocupació i la reducció d'impostos.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CauenRestriccions

#L'EsglésiaEnsRoba

#ConflicteAUcràina

@agenciaacn: El Govern estudia què fer amb el passaport covid i aixeca a partir de divendres la resta de restriccions, excepte el tancament de l'oci nocturn.

@carlestorras: I pel tema aquest de l'Església que ha anat afanant béns immobles, dimitirà algú o ja ho deixem per a l'altra vida, això?

@sanchezcastejon: Siguiendo muy de cerca la situación en Ucrania y en permanente contacto con representantes de la UE y la OTAN, así como con líderes europeos.

(Re)voltes en la Catalunya del punt i seguit

per Oriol Lladó

“**E**n l'actual transició nacional, allò que en diem l'àrea metropolitana és, per a molts, un territori massa desconegut, vist amb més prevenció que respecte, un 'problema' que cal suportar i en tot cas tractar amb una bona tàctica pensada només en clau de 'sí o no'. (...) Però resulta que els barris que la conformen, tan vius i colorits, tan diversos, en realitat són ben poc perifèrics; no es conformen a ser objectes del màrqueting polític de torn. Ben al contrari, reclamen avui la seva centralitat en la història recent del país, el seu lloc en el procés constituent actual. (...) Cal trepitjar aquests barris no pas per explicar la bona nova, sinó per entendre una mica millor qui som (i qui serem, especialment quan siguem independents)”.

“(…) No es tracta pas d'alentir ni d'igualar res, sinó d'entendre que construir un estat és un procés col·lectiu que, perquè tingui èxit, s'ha de basar en el reconeixement de tots els accents possibles. Per aconseguir-ho cal empatia, no només eloqüència; saber escoltar, no només recitar el corol·lari de raons; somriure més, insultar menys; explicar on volem anar, no només d'on volem sortir...”.

“Són històries d'èxit que no cal inventar, sinó 'tan sols' reconèixer. Formen part d'un relat de país amb el qual jo em sento més a prop i crec que poden ser eines útils per a un procés constituent més profund i enriquidor... I amb més opcions d'èxit. (...) Vegem algunes d'aquestes realitats que o bé oblidem o bé donem alegrement per descomptades:

> Els pares i mares de Santa Coloma de Gramenet que a principis dels vuitanta van garantir l'èxit del model d'escola catalana amb una sola línia (la immersió) i que, malgrat les grans quantitats de diners i recursos abocats a fer néixer un conflicte on no existeix ni existia, continuen mantenint com a absolutament residuals les demandes de doble escolarització.

> Les famílies castellanoparlants (tants amics meus) que han decidit fer del català la llengua de relació amb els fills... Famílies que han vibrat, vibren (i vibraran) amb la

'Roja' i que, en canvi, s'han compromès amb el que és més íntim i valuós, la llengua. Són també els avis i les àvies que, ara que per fi tenen una mica de temps, participen en experiències com En Català Llegim i Parlem i que volen aprendre el català per ajudar a fer els deures als seus nets.

> Els activistes que van manifestar-se a les acaballes de la dictadura, aquells 'altres catalans' de Candel que, tot desafiant la legalitat del moment, van lluitar per uns barris més dignes o, més recentment, per un rebut de l'aigua més assequible. Una part d'aquells 'veïns' la trobem avui en moviments socials que treballen incansablement per ciutats més justes, reactivats amb la PAH o els tancaments

tenien tan poc a favor. Joves que han desafiat la inèrcia d'abandonar els estudis, malauradament encara ben present en el seu entorn”.

“És aquest un recull interessadament en positiu, però no per això menys real. (...) De moment, que aquestes línies almenys serveixin, per a qui les vulgui llegir, com a recordatori que la condescendència i el paternalisme són pèssims companys de viatge. Els catalans que viuen a l'àrea metropolitana o en algunes zones del camp de Tarragona no són un problema, sinó part de la solució, i en tot cas, i sobretot, són País, en majúscules. No pas el país que volem deixar enrere, sinó el país que tenim i tindrem davant”.

Les línies precedents formen part d'un apunt al meu blog escrit a finals del 2012, ja fa 9 anys! De vegades m'agrada fer aquests exercicis d'arqueologia textual, i més quan hi veus reflectit amb sorprenent nitidesa el temps present.

Tot plegat ve a tomb del projecte (Re)voltes d'Òmnium, una iniciativa que mostra la tantes vegades (mal) citada 'Catalunya real': diversa, rica i enxarxada en tantes #lluïtescompartides i que desborda tot intent de simplificació. Aquestes darreres setmanes s'ha fet una maratò d'aquestes convocatòries cíviques arreu del país; el país que té forma de ciutat, el país que té forma de poble, i també, naturalment, en territori Línia. Es tracta d'unes passejades guiades en grup per barris o pobles i que tenen com a fil conductor els relats en primera persona de les persones i les entitats protagonistes de les lluites i els processos de transformació social que hi han tingut lloc. Sant Roc o la Mina han estat dues de les cites en clau de comarca.

(Re)voltes mostra la Catalunya del punt i seguit, la que no es dona mai per acabada, la que busca una altra frase, un relleu que no s'acaba. La que ens obliga a parar la mirada (i l'orella) en carrers i places que no són un mer decorat en la nostra vida apressada. I en aquest llenç que es va pintant, la idea de reconèixer-nos —en realitat era el que inspirava el meu apunt del 2012— hi és central. I plenament vigent.

Foto: AMB

dels CAP. Segur que hi ha moltes coses a agrair, i a aprendre, d'aquelles lluites passades, i presents.

> Els artistes que amb un esprai, amb unes palmes o amb una càmera de vídeo han fet de la 'barrecha' cultural la carta de presentació i ens han regalat grans obres en català, castellà, àrab o urdú... I que tan bé expliquen el lloc d'on són, que tan bé expliquen el seu (i el nostre) país.

> Els casos de tants i tants joves que en aquests barris tan castigats per la crisi han acabat la carrera amb nota gràcies a l'esforç d'ells i de les seves famílies quan

Les millors perles

Apunyalar algú perquè t'ha semblat que es colava a la cua del CAP: és la reacció violenta d'un jubilat de 67 anys que en va ferir greument un altre, de 69, després de discutir-se al CAP de Cunit (Baix Penedès), segons ha publicat *ElCaso.cat*.

La plataforma **Escuela de Todos** ha penjat cartells reivindicatius "per a què s'acumpleixi" (sic) el 25% de castellà a les aules catalanes. Potser als autors dels cartells els convindria justament el contrari.

Pagar entre 200 i 1.000 euros per aconseguir un certificat covid fals. A algú normal li sortiria més a compte vacunar-se o fer-se una PCR, però als 1.600 investigats per pagar per això, no. Molts d'ells són famosos i coneguts delinqüents.

Una noia acaba a urgències després de menjar-se 32 peces de sushi, sense perdonar els entrants, en un bufet lliure. Ella mateixa ho va explicar amb un vídeo de TikTok, on apareixia al llit de l'hospital. Un ensurt amb bon gust.

Twitter (@AtletiFemenino)

LA FOTO

Tribuna

La guerra de la comunicació climàtica

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Pexels

Si llegiu el darrer informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic, haureu de fer un autèntic exercici d'autocontrol emocional per evitar caure en el desassossec. Qui ho ha fet sap del que parlo. Portat a l'extrem, l'Associació Americana de Psicologia va arribar a definir aquest sentiment com a ecoansietat, és a dir, el temor crònic al cataclisme ambiental, i qui més ho pateix és el jovent.

Això s'explica en part perquè, d'una banda, les joves són la generació amb més coneixement científic i consciència ambiental. I, de l'altra, són la generació amb un futur planetari més incert i desolador de la història humana. Fet i fet, en podem dir ecoansietat, por, ansietat o desassossec, però al capdavall, ¿qui no sent certa intranquil·litat en veure que el compte enrere climàtic, el tic-tac de l'escalfament global, s'accelera mentre el món s'ho mira de braços plegats?

Sentir neguit, en l'actual context climàtic, és una reacció natural de qui veu l'esdevenir dels fets com a espectador. Per aquest motiu, la por precedeix sovint una certa impotència, un sentiment d'incapacitat per donar resposta a l'enorme repte climàtic. Al capdavall, si individualment ens sentim sobrepassades pel context climàtic que se'ns presenta com a catastròfic, és més fàcil que col·lectivament no reaccionem, de manera que la por esdevé el millor mecanisme de control social.

Seria molt ingenu pensar que això és fruit de l'atzar. Ans al contrari, com ja apuntava la periodista Naomi Klein en el seu darrer llibre, tot plegat és el resultat d'aplicar, amb precisió quirúrgica, tècniques de psicologia social a escala planetària. En aquest context, la imposició d'una doctrina de xoc climàtica té l'objectiu de recordarnos permanentment que no podem fer res per aturar l'escalfament del planeta. I en aquesta guerra comunicativa no declarada, la no acció climàtica es tradueix en beneficis per a aquelles corporacions que van boicotejar la Cimera del Clima de Glasgow.

De fet, si ens aturem a analitzar-ho, veurem que pràc-

ticament tota la informació sobre el canvi climàtic que rebem dels mitjans de comunicació o de les xarxes socials té una forta càrrega negativa. En canvi, la gran quantitat de projectes amb responsabilitat social i ambiental que promouen la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic, des de l'agroecologia fins a les cooperatives d'energia renovable, entre molts d'altres, no tenen quota de pantalla. Tampoc en els mitjans de comunicació públics. Són realitats que escapen dels noticiaris i de les tertúlies intencionadament.

Sense imaginaris col·lectius propositius i positius, sense conèixer que hi ha alternatives diferents del model de desenvolupament actual, sense ser conscients que hi ha una altra manera de viure, produir i consumir és molt difícil pensar que hi ha una sortida a aquest atzucac climàtic i ecològic en el qual hem entrat. Però, alhora, és molt fàcil caure en el catastrofisme, pensar que no podem fer res, que tot està perdut o, en tot cas, creure que un miracle tecnològic solucionarà aquest desgavell.

No deixar-se portar pel catastrofisme és el principal repte de la comunicació climàtica. Una tasca molt difícil i que ha obert, perquè no dir-ho, apassionants debats entre les companyes que en major o menor mesura parlem de canvi climàtic. En un llibre que vaig comprar a la desapareguda llibreria Canuda de Barcelona i que es titulava *La catàstrofe i el catastrofisme*, s'afirmava que les catàstrofes són discontinuïtats que es presenten en l'evolució d'un sistema.

No estic del tot segur de ser capaç d'afirmar que l'actual canvi climàtic arribi a ser una catàstrofe en un futur pròxim. El que estic convençut és que en el terreny de la comunicació climàtica, malauradament, el catastrofisme impregna la majoria de discursos. Per això, transformar la por, el desassossec o l'ecoansietat en accions positives i transformadores ha de ser una prioritat. No fer-ho sí que seria catastròfic, i darrerament anem massa servides de calamitats per permetre'ns el luxe de no actuar.

“

**Transformar la por,
el desassossec
o l'ecoansietat
en accions positives
i transformadores
ha de ser una prioritat**

”

Flaixos

@psicotam: ¿Por qué, si la gestación subrogada es altruista, solo veo a mujeres pobres ofreciendo sus vientres? ¿Las ricas no son altruistas? ¿El altruismo es cuestión de clase?

@paulacarreras: Els vermuts que després són dinars que després són cafès que després són gintònics que després són sops són els millors vermuts.

@eballester: Xavi quiere más intensidad y deja fuera al autor de "seguramente el amor sea una variante del chantaje" [Dem-bélé], la frase más intensa del siglo XXI.

“Puc concitar una majoria àmplia més enllà de la ideologia política”

Jaume Collboni

Primer tinent d'alcaldia de Barcelona (PSC)

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

El primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona arriba amb puntualitat alemanya a la nova redacció dels diaris *Línia*, i la referència a Alemanya no és fortuïta. Ell mateix cita aquest país en la conversa informal inicial per celebrar que la socialdemocràcia recupera terreny arreu. Socialista de pedra picada, Jaume Collboni fa equilibris per marcar perfil propi i alhora no caure en la crítica al govern del qual forma part. Diu que no governa amb la calculadora electoral a la mà, però a la vegada es proclama com el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona el 2023 i està convençut que els socialistes guanyaran les eleccions.

“Barcelona lidera la recuperació postpandèmia a Espanya. L'atur millora respecte del 2019. Som un pol d'inversió internacional, capital tecnològica del sud d'Europa i cocapital cultural i científica de l'Estat”. Escoltant-lo sembla que Barcelona va com un coet.

Barcelona va com un coet. Una altra cosa és que la percepció que hi hagi

sigui una altra, sobretot després de la crisi de la pandèmia. Però jo el que intento explicar, per combatre un cert desànim que probablement hi ha a la ciutat i al conjunt del país, és que les dades que tenim avui són molt bones. I fer-ho és fonamental per recuperar part de l'autoestima que hem perdut.

Per tant, del missatge que Madrid ens està passant la mà per la cara, res de res?

És evident que Catalunya ha viscut uns anys molt complicats des del punt de vista de l'estabilitat institucional i de no haver-se centrat en les coses reals i en el dia a dia de la gent. I això ha provat frustració i desatenció envers les polítiques concretes que necessitava el país i la ciutat. Actualment, però, tornem a tenir un to institucional normal, correcte. I això ens ha de permetre centrar-nos en la gent i recuperar l'autoestima que citava abans.

Ja s'està superant, per tant, “la destrucció de la imatge internacional de Barcelona com a ciutat admirada arreu” que vostè denunciava literalment no fa pas tant?

S'està superant, sí. En aquests moments la ciutat està preparant i presentant 90 candidatures inter-

nacionals de tota mena. Seus de grans fires i congressos, capitalitats d'esdeveniments culturals, grans esdeveniments esportius internacionals... Estem rellançant la projecció exterior de la ciutat, que havia quedat malmesa per la conjuntura política i econòmica de la darrera dècada.

“La ciutat és pacte i estabilitat; cal fugir del dogmatisme”

Aquesta situació malmesa l'atribueix, per tant, al context català, en cap cas a la gestió del govern municipal anterior –dels comuns en solitari–.

Si demanen a qualsevol veí que els digui les quatre imatges negatives de la ciutat dels darrers quatre o cinc anys, segurament els citarà els aldarulls, els missatges contradictoris, la inestabilitat... I això s'explica pel context català, sí. Quan no tens

ordenada la casa, difícilment pots sortir a fora a vendre res.

Hi ha sectors que veuen Barcelona en un escenari de decadència, segons diuen. Un exemple és el de Foment i el seu president Josep Sánchez Llibre. S'equivoquen en el seu diagnòstic?

Jo no negaré el que la gent sent o percep, de vegades amb fonaments objectius i de vegades sense. Soc conscient que la gent està fatigada, decebuda o que té l'autoestima col·lectiva baixa. Però per voler criticar algunes polítiques no s'ha d'acabar criticant i perjudicant la imatge de la ciutat. Qualsevol líder econòmic, social, sindical... hauria de saber distingir entre una cosa i l'altra. Actualment, Barcelona és la campiona d'Espanya en creació de llocs de treball i d'empreses. La reactivació econòmica de la ciutat va com un coet.

Ja només faltaria tornar a les xifres de turistes que la ciutat tenia abans de la pandèmia?

No necessàriament. Jo vull millor turisme, no més turisme. Que respecti la destinació i que deixi llegat en positiu. Jo defenso la indústria del turisme, però no es tracta de tornar mimèticament a les xifres del 2019.

Es tracta d'aprofitar el *reset* pandèmic per fer-ho millor. Cosa que també vol dir diversificar l'economia de la ciutat, com ja estem fent.

Què li diria a un veí d'algun dels barris més turístics de la ciutat que ha patit el fort increment del preu del lloguer i la gentrificació i n'ha hagut de marxar?

[Pensa] Que el creixement en algunes zones de la ciutat s'havia de limitar, i s'ha limitat. Però que, tanmateix, hi ha barris en què ens passa al revés. Que ens diuen que volen més turisme. Per tot plegat, estem fent un esforç per desconcentrar i desestacionalitzar l'oferta turística. Resumint, a aquest veí li diria que per això és important que es prenguin decisions. Barcelona no es pot deixar anar.

Precisament el regidor de Turisme, Xavier Marcé, deia en una entrevista recent al *Línia* que cal admetre amb naturalitat que, tot i ser socis de govern, amb els comuns no coincideixen en qüestions com la del turisme. Més enllà d'aquest mandat, veu recorregut al pacte actual?

Jo crec que el que necessita la ciutat és un alcalde socialista. A Barcelona, la recepta socialista ha funcionat molt bé històricament. Ara bé, fins ▶

“Soc el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona”

◀ i tot quan en aquesta ciutat hi ha hagut majories àmplies del PSC, hi ha hagut governs de coalició. I fins i tot quan hi ha hagut governs de coalició, hem buscat consensos més enllà de la majoria governamental. La ciutat és pacte i estabilitat; cal fugir del dogmatisme.

En una entrevista al Línia pocs mesos abans de les últimes eleccions municipals, vostè deia que “governar Barcelona no és apte per a activistes”...

... Saben qui també ho diu això? Manuela Carmena. Perquè un dels seus problemes a dins del seu espai va ser justament aquest.

És compatible tenir aquesta opinió i governar conjuntament amb els comuns?

Per descomptat. Si no, no hi estaríem governant. El que jo volia dir amb aquesta afirmació és que crec que no es pot governar una ciutat des d'un apriorisme ideològic i polític. I penso que en aquesta última etapa en cap cas ho hem fet. Amb els socialistes al govern s'ha obert l'espectre.

El fet d'estar governant amb els comuns no el pot perjudicar de cara a les eleccions?

Jo no governo amb la calculadora electoral a la mà. Mai. Jo faig el que crec que he de fer en cada moment. Després de les últimes eleccions, creia que Barcelona havia de tenir un govern progressista centrat en els problemes reals de la gent, i això Esquerra Republicana no ho donava. El candidat Maragall no ho donava. Ell volia posar la ciutat al servei de l'independentisme, i nosaltres vam dir que havíem de posar la ciutat al servei de la gent. Amb qui ho podíem fer? Amb els comuns. Doncs vam fer un pacte, que, per cert, crec que és indubtable que està donant bons resultats. I penso que els ciutadans ho apreciarien a les urnes.

Es veu guanyador de les eleccions del 2023?

Sí. Em sento preparat, i això és molt important per a un candidat. Conec l'Ajuntament, que no és fàcil, i tinc una visió molt clara de cap a on ha d'anar la ciutat els pròxims anys. I crec que aquesta visió és compartida per la majoria de barcelonins i barcelonines. El que nosaltres proposarem de cara al 2023 pot concitar una majoria àmplia a la ciutat, fins i tot independentment de la ideologia política que es tingui.

Per tant, cap dubte que serà vostè el candidat del PSC.

Cap dubte. Però queda molt per a les eleccions i és normal que la gent especuli i faci comentaris. Sé tot el

que es diu i el que no es diu, però no em preocupa gens.

Vostè estaria disposat a fer un gest com el que va fer Miquel Iceta amb Salvador Illa, apartant-se si hi hagués un candidat socialista que tingués millors perspectives a Barcelona?

És que jo soc el candidat socialista que té millors perspectives, perquè conec la ciutat, l'he governat, he estat a l'oposició, l'estimo... Soc autèntic. No soc un paracaigudista ni un experiment. Soc una persona que ha treballat molt per aquesta ciutat i que la coneix molt bé. Per tant, soc el millor candidat que pot presentar el PSC a Barcelona. Si no, no em presentaria. És que ho crec.

Ara que parla de paracaigudistes, creu que el 2023 el PSC pot recollir tota la bossa de vots que el 2019 va aconseguir Manuel Valls?

Quan un partit socialdemòcrata està ben assentat i fort, i el PSC ara ho està, té capacitat d'atraure molts electors que *a priori* podrien o ser més moderats o estar més a l'esquerra. Això dependrà que l'oferta que faci el PSC sigui molt nítida,

“ERC pateix una desorientació molt greu; el cas del pressupost és inversemblant”

molt clara. I penso que si tot plegat es fa bé, tindrem capacitat d'atraure votants d'altres forces. De fet, estic convençut que guanyarem les eleccions a Barcelona.

Li agradaria poder sumar alguna cara visible de Barcelona és imparable a la seva candidatura? El seu discurs de “la Barcelona del sí” encaixa amb el que fa el PSC.

Sí “la Barcelona del sí” vol dir construir un projecte de ciutat en positiu, en afirmatiu, jo represento “la Barcelona del sí”. L'Hermitage, l'ampliació de l'aeroport... Jo hi estic a favor, ja ho he dit. I, per tant, puc estar d'acord amb la base o amb el sentit d'algunes d'aquestes plataformes. De fet, els he ofert diàleg, però de moment no he obtingut resposta. Jo entenc un cert malestar, però alerta amb la protesta per la protesta. Protestar és absolutament legítim i està molt bé si es fa de manera constructiva i per aportar solucions.

No és el cas d'aquesta plataforma? De moment, no. Nosaltres els hem

ofert diàleg en dues ocasions i encara no hem obtingut resposta. Veurem com evoluciona.

Deixem les eleccions, que encara queden molts mesos, i tornem a l'actualitat. Estava al corrent de l'acord entre els comuns i ERC per als pressupostos de la Generalitat i l'Ajuntament?

Jo sabia que se n'estava parlant, per descomptat. I sobre aquest tema només criticaré una cosa pel que fa a Esquerra Republicana. Tot just una setmana abans, el senyor Maragall deia frases grandiloqüents sobre el subjecte polític de Barcelona i la subordinació de la ciutat respecte de la política catalana. I resulta que quatre dies després, *donde dije digo, digo Diego* i el més important ja era el pressupost de la Generalitat. Però no només això, sinó que a més no vol ni fer aportacions al pressupost de Barcelona. “Ja us ho fareu”, diu. Jo mai havia vist una cosa igual. És absolutament inversemblant.

Creu que Maragall ha quedat desacreditat per tornar a encapçalar la llista d'ERC a Barcelona el 2023?

Això és una decisió que ha de prendre Esquerra Republicana. Crec que pateixen una confusió i una desorientació molt greu. No respecte al govern municipal, sinó respecte als seus postulats i als seus electors. Sé els debats que estan fent en aquests moments sobre els candidats, però no em pertoca a mi opinar al respecte. Sí que penso que és bo que els partits estiguin ordenats i ben dirigits, i aquest no és el cas d'Esquerra Republicana avui a Barcelona.

És molt dur amb ERC i, en canvi, l'hem notat molt suau amb els comuns al llarg de tota l'entrevista. No creu que hauria de marcar més perfil propi respecte de Colau?

Ja ho faig. El perfil no es predica, s'aplica. I crec que ha quedat demostrat que tenim posicions diferents en moltes qüestions: en el debat sobre l'aeroport, amb l'Hermitage, en el cas del PEUAT i les llars compartides, amb les terrasses... Tenim posicions i perfils diferents. Ara bé, això és normal, i crec que la cultura de coalició és aquesta. Jo no vull que a l'Ajuntament de Barcelona succeeixi el que passa a la Generalitat. Que de nosaltres ningú esperi els espectacles lamentables que ens dona el Govern català: declaració i contradicció, paralització de decisions... A mi el que em preocuparia seria que, per marcar perfil o fer *polítiqueria*, es paralitzés l'acció de govern. Nosaltres hem fet un esforç, des dels perfils diferenciats, per construir solucions per a la ciutat. I estic convençut que això és el que la ciutadania espera de nosaltres. La gent està molt cansada de tanta tonteria. ■

CIUTAT VELLA

Quina és la seva estratègia per aconseguir que Ciutat Vella deixi de ser un districte amb zones com la del Raval marcades per la pobresa i les desigualtats?

La transformació de Ciutat Vella ja està en marxa. Estem desenvolupant actuacions estratègiques que tenen com a objectiu posar els fonaments del canvi que volem per al districte. Estem millorant la seguretat a tota Ciutat Vella. Crearem 1.500 llocs de treball gràcies a l'aposta estratègica que hem fet convertint l'edifici de Correus en un centre d'innovació en empreses vinculades amb la logística, la innovació i la tecnologia. Convertirem Via Laietana en la via de la innovació. Serà un espai central del districte i de la ciutat. I abordarem la reivindicació de reforma de la Rambla,

el principal espai d'atracció de Barcelona. Aquesta és una de les meves prioritats, tal com he defensat en totes i cadascuna de les etapes de la negociació dels pressupostos.

Tot això servirà per revertir la pobresa i les desigualtats?

A banda de tot això, nosaltres tenim un compromís ferm amb les polítiques socials i les polítiques d'habitatge. Deixin-me destacar aquí el projecte de l'equipament de Mestres Casals i Martorell, que acollirà la nova seu del Casal de Gent Gran, comerç i pisos amb 22 places per a adults en risc d'exclusió social. I vull destacar també l'increment del parc públic de lloguer... A la mateixa Via Laietana, a la Barceloneta (Joan de Borbó) o al Raval (Lancaster, Hospital o Reina Amàlia).

El Raval | El problema dels desnonaments

El Raval va viure un dia difícil el passat 25 de gener. Van desnonar una veïna de 65 anys amb discapacitat, l'Ana Cortiñas, i van arrestar un membre del Sindicat d'Habitatge del Raval, l'Àxel, que li donava suport.

Veïns del Raval impulsen una campanya contra l'incivisme

» El veïnat recorda a partir de cartells on ha d'anar la brossa
» També denunciem que hi ha més brutícia des de fa "molt temps"

CONVIVÈNCIA ▶ Diversos veïns del Raval s'han unit per dir prou a l'incivisme. El passat 24 de gener grups i entitats del barri, com Guerrilla Raval o la Xarxa Veïnal del Raval, van presentar una campanya que recorda a veïns, comerciants i turistes on s'han de tirar les escombraries i on no han d'anar a parar. Tal com explica una integrant de Guerrilla Raval, Júlia Baquero, la manera de fer arribar aquests missatges és penjant cartells allà on es produeix l'incivisme. "Hi ha gent que tira la brossa on vol: a la sortida de casa seva, a les jardineres dels arbres, a les papereres o al costat dels containers. Pot ser que aquests últims estiguin plens, però, per exemple, es pot anar fins a uns altres", denuncia Baquero.

Aquesta mena d'incivisme, assenyala, no és nou al Raval i, a més, "fa molt temps" que va a més. És per aquesta raó, afegeix,

Una mostra dels problemes de neteja del barri. Foto: Twitter (@Raval_Oh)

que els veïns han alertat "moltes" vegades l'Ajuntament. I tot i que el consistori ha augmentat la intensitat dels serveis de neteja, no és suficient. "Alguna cosa no està funcionant. L'Ajuntament hauria de controlar com es llencen les escombraries", suggereix Baquero.

De fet, el Districte ja s'ha co-

mençat a moure més en aquest sentit. El regidor de Ciutat Vella, Jordi Rabassa, va dir a *be-teve* que s'estan inspeccionant comerços del districte per controlar que tiren bé les escombraries. De moment, s'han fet 100 inspeccions a 30 comerços, la majoria de les quals acabaran en multes.

Resistim al Gòtic celebra cinc anys lluitant per l'habitatge

ACTIVISME ▶ Aquest gener ha fet cinc anys des que va néixer el moviment veïnal Resistim al Gòtic per defensar el dret a l'habitatge a un barri cada cop menys pensat per als veïns. Des de Resistim al Gòtic, fan un balanç positiu i també negatiu d'aquests anys. El costat bo, diuen, és que han aconseguit tenir una "estructura activa" amb la qual han pogut donar suport a més de 100 veïns que s'han trobat amb problemes d'habitatge. La part

dolenta, afegeixen, és que la situació de l'habitatge és ara "igual de dura o més" que fa cinc anys. "No està blindat per lleis com ho hauria d'estar", alerten.

Pel que fa al model de monocultiu turístic del Gòtic, recorden com abans de la pandèmia ja fomentava els sous baixos entre els veïns. I, arran del seu esclat, s'ha evidenciat, encara més, la precarietat que pot provocar. "Molta gent treballava en negre i s'ha quedat sense res", diuen.

Un moment de la celebració de l'aniversari. Foto: Twitter (@resistimalgotic)

L'Imax, situat al Port Vell, està tancat des del 2014. Foto: ACN

Tornarà la vida on no n'hi ha?

CULTURA ▶ El Liceu continua treballant per trobar un emplaçament per obrir una segona seu després que l'aliança amb l'Hermitage no fructifiqués. Segons va avançar fa pocs dies el diari *Ara* i va confirmar l'ACN, l'espai estudiat és l'antic cinema Imax Port Vell, tancat des de l'any 2014. L'espai donaria cabuda a la seu del Centre d'Òpera de Nova Creació, un ens que impulsaria la nova òpera des de la composició, la dra-

matúrgia i la direcció d'escena, entre altres.

Des d'Amics de la Rambla veuen amb bons ulls que el Liceu vulgui tornar a omplir de vida l'Imax. "Amb això es demostra que els actius culturals de la Rambla tenen més força de la que sovint sembla", celebra el president de l'entitat, Fermín Villar. Paral·lelament, el possible espai cultural, assenyala, podria beneficiar als negocis de la zona. "Al Port hi ha l'Aquari i el

Maremàgnum. És positiu crear allà un circuit que connecti amb la Rambla", recalca.

EL COMIAT DE L'HERMITAGE

El projecte cultural que finalment no es farà realitat a Ciutat Vella és l'Hermitage. Tal com va publicar fa pocs dies *El País*, els seus promotors van comunicar que no lluitaran més per fer-se un lloc a Barcelona, a la qual cosa part del govern municipal s'ha oposat durant molt de temps.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Una gran part de la població ja pot rebre la dosi de record de la covid

Algunes persones, malgrat tenir la pauta de vacunació completa, veuen disminuïda la protecció, sobretot davant de noves variants com l'òmicron. Foto: Generalitat

► El Departament de Salut ha ampliat a una bona part de la població la vacunació de la dosi de record de la covid. En concret, ja la poden demanar totes les persones de 30 anys o més que van ser vacunades amb Pfizer o Moderna en la pauta completa, sempre que hagin passat 5 mesos des que la van rebre. També se la poden posar tots els joves d'entre 18 i 29 anys que van rebre la pauta completa d'aquestes mateixes vacunes 8 mesos enrere.

S'afegeixen, d'aquesta manera, als grups d'edat de 40 anys o més i als vacunats de totes les edats amb AstraZeneca i Janssen. De fet, aquests continuen sent els grups prioritaris per a la recepció de la dosi de record, a més de les persones immunodeprimides, el personal sanitari i sociosanitari i les persones residents, que fins ara ja han pogut rebre també aquesta dosi.

La dosi de record és altament recomanable, perquè tot i que les vacunes contra la covid proporcionen una resposta immunitària molt efectiva, algunes persones, malgrat tenir la pauta de vacunació completa, veuen disminuïda aquesta protecció, sobretot davant de no-

ves variants com l'òmicron, que és la majoritària actualment a Catalunya. La dosi de record augmenta la immunitat, l'allarga i ajuda a reduir el risc d'ingressar a l'hospital a causa de la covid.

La dosi de record, doncs, ajuda a maximitzar la protecció, a perllongar la seva durada i, en definitiva, a continuar protegint la sa-

La dosi de record augmenta la immunitat i l'allarga

lut pública de les nostres comunitats i, en particular, la de les persones amb més risc d'infecció i de malaltia greu.

CINC MESOS DESPRÉS

Per rebre la dosi de record cal que hagin passat cinc mesos des que es va rebre la segona dosi, en el cas d'haver rebut els vaccins de Pfizer o Moderna.

Si s'han rebut les dues dosis d'AstraZeneca o la dosi única de Jans-

sen, han d'haver passat tres mesos per poder rebre ara la dosi de record.

En tots dos casos, si superats els períodes de tres i cinc mesos es contrau la infecció per covid, s'haurà d'esperar quatre setmanes des de la recuperació de la malaltia per sol·licitar la dosi de record.

Per accedir a la vacunació, cal demanar cita prèvia a través del portal vacunacovid.salut.cat, des d'on es pot triar punt de vacunació i dia i hora. Els destinataris de la dosi de record aniran rebent un SMS convidant-los a la vacunació i dirigint-los a aquest enllaç.

La dosi addicional que s'està administrant és de Moderna o de Pfizer, indiferentment de la vacuna que s'hagi rebut a la primera i a la segona dosi. De fet, s'ha comprovat que totes dues vacunes, tant la Moderna com la Pfizer, tenen una eficàcia molt elevada, independentment de la vacuna que s'hagi rebut en l'aplicació de la pauta completa (Pfizer, Moderna, AstraZeneca o Janssen).

El Departament de Salut manté la crida a tota la població perquè es vacuni, tant les persones que poden rebre ara la dosi addicional com totes aquelles que encara no estan vacunades.

La vacunació redueix la probabilitat d'ingrés hospitalari

Foto: Generalitat

► Cal recordar que les persones no vacunades majors de 12 anys tenen una probabilitat 2,5 vegades més gran de ser hospitalitzades per covid i 4,9 vegades més d'entrar a l'UCI. En el cas dels majors de 50 anys, tenen una probabilitat 3,7 vegades més gran de ser hospitalitzades per covid i 8,1 vegades més d'entrar a l'UCI. I en la franja de més de 70 anys, tenen una probabilitat 6,1 vegades més gran de ser hospitalitzades i 15,2 vegades més d'entrar a l'UCI que les

persones d'aquesta edat que tenen dosi de record.

La vacunació contra la covid té com a objectiu protegir tota la població del virus per evitar casos de malaltia greu, covid persistent, ingressos hospitalaris i a les UCI i morts.

Està previst que s'ampliïn progressivament els grups per rebre la dosi de record quan hagi passat el temps necessari des de la darrera dosi de la vacuna. Aquests grups se seleccionen coordinadament en l'àmbit de l'estratègia estatal de vacunació.

Abans de militar en un partit, alguns dels polítics joves passen per organitzacions com la JNC, les JERC, Arran o les JSC. Foto: Job Vermeulen/ACN

Si la política fos futbol, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Ada Colau o Inés Arrimadas serien algunes de les grans estrelles catalanes sobre la gespa. Les que acaparen l'atenció mediàtica. Malgrat això, són excepcions, ja que a Catalunya hi ha uns 12.000 càrrecs electes; quinze per cada 10.000 habitants. La majoria són persones desconegudes, com ho van ser els polítics catalans més famosos quan eren joves i participaven en el món local.

Com eren les superestrelles polítiques quan ningú les coneixia? Quines eren les seves aspiracions? És gairebé impossible saber-ho, perquè el relat que fan els polítics de primer nivell sobre la seva trajectòria acaba, deformat, obeint el moment actual que viuen. Amb tot, sí que podem mirar les generacions de polítics joves que comencen a entrar en joc per entendre com es forja un polític en els seus inicis. Com és la pedrera política local?

“NO TENS VICIS”

Ot García va entrar a les joventuts del PSC perquè eren l'opció que el representava en “l'eix nacional i d'esquerres”. Tenia 16 anys. Ara en té 27. A les JSC va ocupar diferents càrrecs, fins que el 2019 va convertir-se en regidor de Cornellà. En aquell moment va entendre la distància que separa la política d'organització i la municipal. “Ningú t'ensenya a fer factures o com gestionar una pandèmia”, diu. Són tasques que poden semblar titàniques per a un sociòleg nascut el 1994, però García creu que la joventut en política també té avantatges: “Tens poca experiència, però no tens vicis”.

Actualment, García està a càrrec de la regidoria de Cultura. Sap que és una tasca esporàdica, però malgrat això creu que les carteres no haurien de canviar sovint. “No és el millor per a la ciutat... El primer any aprens moltes coses sobre la vida de les entitats, que a Cornellà en són més de 350”, comptabilitza. En aquest sentit, tot i estar molt orgullós de la feina com a regidor, li agradaria continuar. “Mai diria que no al Parlament, perquè allà els debats també són enriquidors, però a curt termini estic al món local, on fer política vol dir canviar la direcció d'un carrer”, conclou.

“T'HAS D'IMPOSAR”

Jordi Castellana té 33 anys, però ja en fa més de dos que és regidor de Barcelona. No obstant això, tot va començar quan en tenia 16 i es va afiliar a les JERC. La relació de Castellana amb la política és gairebé hereditària. “Soc el tercer de tres germans que van ser de les JERC, el meu avi va estar en un camp de concentració i el seu germà va ser afusellat... A casa sempre hi ha hagut tradició d'esquerres i independentista”, relata.

Castellana és de les Corts, i allà va començar el seu camí. Amb 28 anys va tenir l'oportunitat de ser conseller de Districte, i el 2019 va entrar al consistori de Barcelona. “Al Ajuntament m'he trobat amb

La política que ve: així és la pedrera local

Tenen entre 20 i 35 anys. Alguns fa temps que tenen contacte amb la política de base. Altres fa anys que són regidors i que toquen poder. N'hi ha que es veuen durant temps a la política. Alguns pensen que aquesta etapa és circumstancial.

Parlem amb set polítics joves de l'àrea metropolitana de Barcelona.

gent d'altres partits i entitats que et veuen d'una manera molt paternalista i t'has d'imposar”, critica. Al consistori barceloní, la majoria de regidors té entre 40 i 50 anys, però Castellana considera que la política no té edats, ja que “s'hi pot estar molts o pocs anys”, encara que per a ell no es tracta d'una professió. “Jo soc un economista que fa de polític”, es defineix. El republicà no descarta acabar en un càrrec més amunt: “Si m'ho proposessin, ja parlariem d'anar al Parlament”.

DE MIRADA LLARGA

Ara Albert Cerrillo té 30 anys i és conseller de Districte a l'Eixample barceloní per Junts, però tot va començar quan en tenia 16. “Al barri vam tenir un problema amb un hotel i aleshores va venir Xavier Trias, que estava a l'oposició, i ens va ajudar molt”, recorda. Més tard, quan va entrar a la UAB va decidir fer el pas definitiu i afiliar-se a la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC). Sens dubte, era una opció estranya en una universitat

on els moviments socials són majoritàriament d'esquerres. “La JNC representava el que jo volia i hi vaig entrar perquè Convergència abandonés l'autonomisme”, explica. D'allà va saltar a les joventuts de l'Eixample i més tard el van nomenar conseller de Districte. Per a Cerrillo, la política és vocació i parlar amb la gent. També és gestió, remarca, i creu que “perquè tothom visqui bé i hi hagi igualtat, la millor política social és generar feina de qualitat”. Actu-

alment, es dedica a la política mentre treballa en una consultoria d'estudis sociològics, però té clar que li agradaria implicar-se més temps en el món polític. Estar-hi anys. “Si algú fa bé la seva feina, ha de seguir-la fent: és un bé públic”, sentència.

“CREMA MOLT”

Laura Alzamora té 34 anys i és regidora de Podem a l'Hospitalet des de fa pocs mesos, després que un company decidís abandonar el

Referents

● Qualsevol polític que comença a despuntar s'emmiralla en altres que l'han precedit. Els polítics joves del món local metropolità també ho fan, i els seus referents són molt variats. De vegades són sorprenents, altres cops tòpics. Una mescla entre grans referents de cada formació, figures de talla internacional i familiars propers.

Ot García (PSC), per exemple, assenyala que, tot i que el seu avi mai va ser polític, sí que va ser un gran lluitador per aconseguir drets de base. Alhora cita l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero. "Per a mi

era jove i que ara ha substituït: Joan Queraltó i Joan Rodríguez.

Per a Laura Alzamora (Podem), Pablo Iglesias i Julio Anguita són figures que la inspiren. "En el seu dia també ho va ser Mónica Oltra, però ara conec més les seves polítiques i ja no em convenç", diu. Amb tot, aclareix que, a ella, més que les persones li agraden "les coses que fan aquestes persones". En aquest sentit, cita la seva mare "per la vocació de servei" i el seu avi "per la part més crítica".

Aleix Abadia, de la CUP, és més concís que la resta de polítics joves.

Zapatero, Junqueras, Iglesias, Aznar, Arrimadas o Puigdemont són alguns dels referents en els quals s'emmirallen els polítics joves

és un referent per una qüestió d'edat... Li vaig tenir molta estima i va aconseguir molts drets", afirma.

Jordi Castellana (ERC) explica que, més enllà de Catalunya, els seus referents són Nelson Mandela, Arnaldo Otegi i Alexandria Ocasio-Cortez, mentre que en l'àmbit nacional són Oriol Junqueras, Marta Rovira, Jordi Cuixart i Carme Forcadell.

"A escala nacional, un referent per a mi és Carles Puigdemont", explica Albert Cerrillo, de Junts per Catalunya. En el seu cas, però, la seva implicació amb la política té molt a veure amb Xavier Trias i amb dos portaveus de Districte a l'Eixample barceloní que va conèixer de casualitat quan

Per a ell, que es declara marxista, la seva mare, que va militar al PSUC, és un referent en tota regla.

"Inés Arrimadas és la bomba, perquè és propera i entén la realitat dels municipis", diu María Duarte, de Ciutadans. La regidora afegeix que també li agrada Begoña Villacís. Amb tot, potser la frase més important de la seva carrera política li va dir la seva mare: "Deixa la política quan no et reconeguis".

Per últim, Pau Ferran (PP) afirma que, per a ell, José María Aznar o Esperanza Aguirre són referents liberals. "També ho és Xavier García Albiol, per com ha gestionat la seva ciutat", conclou el jove de Castelldefels.

càrrec. La política li ha interessat sempre, "des que era monitora i treballava en temes de solidaritat". Fa tres anys va començar a militar a Podem, però en el seu cas les reivindicacions del 15-M i del 8-M han estat cabdals per fer el salt a la política. També ho ha estat la realitat de la seva ciutat, on segons descriu "la situació és complicada i les injustícies estan més a flor de pell". Amb aquesta motxilla va decidir apropar-se a la formació que considerava més útil. "A Podem no hi ha un sentiment de partit, la formació és una eina", reflexiona. "Vaig entrar-hi per ajudar, i a poc a poc vaig anar encapçalant el moviment a la ciutat", afegeix.

A diferència d'altres polítics joves, per a Alzamora la política ha de ser ocasional, perquè "crema molt". "És un càrrec puntual i cal saber reinserir-se al món laboral", assenyala ella que és psicòloga i educadora de formació. Tot i això, no descarta acabar algun dia en política nacional, malgrat que creu que el seu tarannà s'adapta millor a la política de proximitat.

LA POLÍTICA A LES VENES

Té 23 anys i sempre ha viscut en una casa d'esquerres i independentistes. A Aleix Abadia la política li corre per les venes. Físic de

professió, va treballar al CosmoCaixa, on va organitzar una lluita per la millora dels drets laborals. Però va ser l'1-O el que ho va alterar tot. "Vaig entrar als CDR, no per vocació, sinó per conquerir drets", apunta. Alhora, militava a Arran i a la CUP, i quan el regidor d'aquest partit a Sant Just ho va deixar, l'assemblea va nomenar Abadia nou regidor. Ara compagina aquesta tasca amb la seva formació, i considera que la seva presència a l'Ajuntament és circumstancial.

"La política institucional deriva del règim del 78... És un *paripé* en què cada quatre anys es decideix qui serà el gestor del capital", denuncia. Amb tot, reconeix que el "front institucional" pot donar peu a certs canvis "al servei de la revolució catalana". Abadia és un dels polítics més joves del país, i com a tal considera que falta sensibilitat envers les problemàtiques juvenils. "En salut mental, per exemple, al món local hi ha molt paternalisme", assevera.

"COM ELS ANYS DELS GATS"

María Duarte es va afiliar a Ciutadans cansada del procés independentista. No era la primera vegada que aquesta jove de 32 anys de Santa Coloma s'interessava per la

"Quan vaig entrar a l'Ajuntament em vaig trobar amb gent d'altres partits i entitats que em veien d'una manera molt paternalista i em vaig haver d'imposar"

"A la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer-ne una professió"

política. Abans havia participat en el moviment associatiu de la seva ciutat, però dels 19 als 24 anys va viure una certa desafecció. Va ser a la universitat on va decidir afiliar-se a Ciutadans. "De portes enfora jo era l'única veu discordant; tothom deia que Espanya ens roba", recorda. "Ciutadans va suposar frescor. Estava format per gent de la societat civil i proposava coses innovadores, com la maternitat subrogada o la despenalització de la marihuana", argumenta.

Va anar a les llistes locals d'aquest partit el 2015, i des d'aleshores és regidora de Santa Coloma. "Un any en política és com els anys dels gats, perquè cal multiplicar-lo per set", bromeja. "Cada dia saps quan comences, però no quan acabarà la jornada laboral", afegeix. És per això que ella té clar que "a la política cal entrar-hi jove i acabar jove, perquè encara no tens un projecte familiar, o entrar-hi gran i amb amplis coneixements, però mai fer d'aquesta tasca una professió".

QUAN SER JOVE ÉS UN VALOR

Pau Ferran és contundent: "Tenim un Govern revolucionari i per això els veritables rebels militen en partits com el PP". Nascut a Castelldefels, té 24 anys i és vicepre-

sident d'organització de les Noves Generacions del PP a Catalunya. Des dels 18 anys la seva activitat política ha estat vinculada a aquesta ciutat del Baix Llobregat, on es va presentar com a regidor però no va ser escollit. "Em vaig afiliar al PP quan el procés independentista estava entrant al seu punt àlgid, i perquè em considero de dretes, liberal pel que fa a l'economia, amb forts valors familiars i de respecte per la vida", detalla.

Ferran creu que la joventut no és un impediment. De fet, en un partit com el PP, que té la militància i els votants més grans, és un valor. Malgrat que diu que està en política de forma "altruista", no costa d'imaginar-lo ostentant algun càrrec en el futur. "Treballo en el departament de Recursos Humans d'una empresa, però veuria factible dedicar-me a la política", reflexiona.

Tots ells formen part de la pedrera política metropolitana, que, tornant al símil futbolístic, comença a nodrir amb força els primers equips dels partits catalans. Són la política que ve.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Davant la possibilitat que la redefinició dels usos de la plaça dels Àngels faci fora d'aquesta els patinadors, des de l'Eix Comercial del Raval han dit a *beteve* que volen que es quedin a la plaça perquè ajuden el comerç.

L'hora de dir adeu al carrer Ferran

» La Llibreria Sant Jordi es trasllada al Raval a causa de l'encariment dels preus dels locals del centre
 » El propietari del comerç encara aquesta nova etapa amb il·lusió i ganes de continuar creixent

Alba Losada
EL GÒTIC

És molt difícil que cap veí del districte no hagi vist mai la Llibreria Sant Jordi, situada al número 41 del carrer Ferran. Més que res perquè, tal com explica el seu propietari, Josep Morales, va obrir les portes el 1983. És a dir, fa 38 anys que és en aquest punt del cor de Barcelona oferint llibres d'una gran varietat de gèneres als viants que passen pel seu davant. Però, malauradament, els seus dies en aquesta ubicació del barri Gòtic estan comptats.

NO TOTS SOBREVIVEN

D'aquí a dos mesos, diu Morales, la llibreria es traslladarà a un local situat al número 43 del carrer Robadors, que ha aconseguit gràcies al programa Baixos de Protecció Oficial de l'Ajuntament. La raó del trasllat, reconeix, és l'en-

cariment dels preus dels establiments de la zona on ara es troba la llibreria. "Van començar a desapar-se a partir de l'any 2000. Nosaltres teníem un contracte antic i, quan es va acabar, van arribar els problemes. El propietari demana ara un lloguer inassumible per a negocis normals", assegura.

"El propietari demana ara un lloguer inassumible", assegura Josep Morales

Aquesta tendència del mercat immobiliari que expulsa comerços i veïns de les zones més turístiques de la ciutat està fent, segons indica Morales, que al carrer Ferran i els seus voltants només sobrevisquin, en general, botigues de souvenirs, franquícies de bars o restaurants "enfocats als turistes". Fins i tot, afegeix, van marxar del

La llibreria va obrir les portes el 1983. Foto: Línia Ciutat Vella

carrer Avinyó i Ferran botigues de les marques Adidas i Custo. "No entenc com hi ha gent que pot pagar aquestes sumes", admet.

UNA NOVA VIDA

Tot i haver de marxar del lloc on sempre ha estat, Morales encara la nova etapa del seu comerç al Raval

amb optimisme. Li agrada, assenyala, que estigui al costat de la Filmoteca de Catalunya i en una zona on hi ha més xarxa veïnal que al carrer Ferran. No li preocupa, afegeix, que a vegades hi hagi conflictes, com baralles o tràfic de drogues.

"Abans també hi havia problemes en aquesta part del Gòtic

i, fa encara més temps, també al Born", assenyala Morales deixant clar que prefereix centrar-se en tot el que pot fer en el futur local. "Farem més activitats, com ara exposicions de fotografia o de gravat, i més rutes literàries", conclou preparat per donar al seu negoci la segona vida plena que mereix.

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN

3.000

AMICS INVISIBLES

AQUEST ANY, REGALA

APADRINAMENT

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

VULL COL·LABORAR

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Terra Pagesa apropa els aliments de km 0 a la ciutat

Foto: Ajuntament

Alimentació

L'alimentació saludable i de proximitat està en auge. Malgrat això, en ciutats com Barcelona no sempre hi ha una oferta prou gran per atendre aquesta forma de consumir aliments.

És per aquest motiu que l'Ajuntament de Barcelona i la Unió de Pagesos han decidit impulsar una prova pilot que té per objectiu acostar els petits produc-

tors d'aliments d'arreu del territori a la capital catalana. Sota el títol de Terra Pagesa, el projecte permetrà que 16 productors distribueixin les seves fruites i verdures directament a set comerciants de sis mercats de la ciutat. El repartiment d'aquests productes agrícoles serà possible gràcies a la intermediació en el procés d'un centre logístic que serà gestionat pel Centre d'Intercanvi d'Aliments de Proximitat (CIAP).

La iniciativa s'emmarca en el programa d'activitats i iniciatives de Barcelona com a capital mundial de l'alimentació sostenible. Segons apunten des del consistori barceloní en un comunicat, Terra Pagesa vol "fomentar que la ciutat pugui facilitar i enfortir el teixit de productors i productores locals que fan venda de proximitat, tot apostant per un canvi de model alimentari, el suport al comerç de barri, la qualitat alimentària, la garantia de l'origen dels

productes i la sostenibilitat ambiental i territorial".

La prova durarà tres mesos i, un cop s'acabi, es preveu desenvolupar el projecte durant l'any 2022 al Biomarket de Mer-

Setze petits productors catalans distribuïran les seves fruites i verdures en sis mercats de Barcelona

cabarna, aprofitant el centenar de productors de la Unió de Pagesos que s'han mostrat interessats a participar-hi.

D'ARREU DEL TERRITORI

Tot i que encara no s'han definit els 16 productors i els sis mercats que integraran la prova pilot, sí que s'ha donat a conèixer que entre els pagesos que en formaran part n'hi haurà de les Terres de l'Ebre, Lleida, la Noguera o el Priorat. Així mateix, també hi haurà productors de la regió metropolitana, de municipis com Torrelles de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Sant Boi, Castellbisbal o Palafolls.

D'altra banda, també ja se sap que al Mercat de Sants, el Mercat de la Concepció, el Mercat d'Horta, el Mercat de la Llibertat i l'Economat Social de Sants es podran trobar els productes ecològics.

Menú d'hivern: una proposta gastronòmica sana i sostenible per reduir l'impacte alimentari

Gastronomia

El Menú de les Estacions tanca aquest hivern la jornada gastronòmica del 2021 que va començar el març passat. Aquesta iniciativa –que s'emmarca en els actes i projectes de Barcelona com a capital mundial de l'alimentació sostenible– pretén reduir l'impacte del nostre sistema alimentari i combatre el malbaratament d'aliments, elaborant una proposta gastronòmica per a cada una de les estacions amb productes de proximitat i de temporada.

L'edició d'hivern del menú ha comptat amb la col·laboració del xef del restaurant Gat Blau, Pere Carrió, i de l'Escola d'Hosteleria i Turisme de la Universitat de Bar-

celona (CETT), l'Escola Superior d'Hosteleria i Turisme Jesuïtes Sarrià-Sant Gervasi i l'Escola Superior d'Hosteleria de Barcelona (ESHOB).

La proposta arrenca amb un api-rave a la sal amb xips de salsifí, pastanaga confitada amb mel i romaní i suc de rostit vegà. De segon, fregitel·la de peix de costa amb pa amb tomàquet, una recepta molt tradicional elaborada amb peixos de la costa catalana que tenen poc valor comercial i que habitualment no s'aprofiten. La cirereta la posen els postres, amb el clàssic pastís de carabassa.

Les receptes –amb alguna variació introduïda pels xefs de cada establiment– es podran degustar en els més de 160 restaurants de Barcelona i d'arreu de Catalunya que s'han adherit a la iniciativa.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

El petit comerç redobla la seva aposta per la sostenibilitat

Sostenibilitat

Els comerços de proximitat han tornat a fer un pas endavant per fomentar un consum més sostenible. Diversos gremis i entitats del teixit comercial barceloní han signat recentment un pacte per impulsar la reutilització d'envasos i lluitar contra el plàstic d'un sol ús. Amb aquest acord –que ha estat impulsat per la fundació Rezero i que compta amb el finançament de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC)–, els establiments comercials es comprometen a facilitar als clients reomplir els seus propis envasos amb productes disposats a granel, com la carn, el peix, els llegums, els ous, els sucus o altres aliments.

La iniciativa és especialment rellevant perquè posa per primer cop sobre paper el

compromís del comerç per permetre que els consumidors puguin comprar sense endur-se envasos de plàstic d'un sol ús a casa. L'objectiu final de la mesura és poder contribuir a revertir la situació actual pel que fa a la generació d'envasos d'un sol ús a l'espera de l'entrada en vigor d'un nou marc normatiu tant català com espanyol al respecte. En aquest sentit, és important tenir en compte que, segons dades del 2019, cada català produeix una mitjana de 527 quilograms de residus cada any, dels quals més de la meitat van directament al contenidor de resta.

El pacte en clau de sostenibilitat ha tingut una gran acollida al sector, i ja compta amb el suport del Gremi de Carnissers i Xarcuters de Barcelona i Província, del Gremi de Peixaters de Catalunya i del Gremi de Carn de Barcelona. Pel que fa a

les institucions, també han volgut involucrar-se en la iniciativa l'Agència Catalana del Consum, la Direcció General de Comerç, l'Agència de Salut Pública de Barcelona i l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, entre altres.

SUPORT LEGISLATIU

Per la seva banda, el ministeri de Transició Ecològica i Repte Demogràfic del govern espanyol està treballant en l'esborrany del Reial decret d'Envasos, que preveu ser aprovat a mitjans d'aquest 2022 i que incideix a regularitzar que els establiments hagin d'acceptar els envasos dels seus clients. En paral·lel, el Govern català i les entitats del sector aposten per incloure a la futura llei catalana de residus mesures i objectius per fomentar la reducció d'envasos d'un sol ús.

EN PRIMERA PERSONA

“Hem d'aconseguir que els veïns no marxïn del barri”

Silvia Gil

Fotocòpies València (Eix Sagrada Família)

La botiga Fotocòpies València, de Silvia Gil, arriba aquest 2022 als 38 anys d'història convertida en un dels petits comerços veterans que sobreviuen a la zona baixa de l'Eix Sagrada Família.

Per què us va decidir a obrir la copisteria?

Tot va venir per casualitat, i després de la mort del meu pare en un accident. La meua mare havia treballat molts anys en una botiga de matalassos, però finalment es va acabar decidint per muntar un negoci que fos un servei. Ella es va jubilar fa deu anys i jo soc la segona generació.

Com ha canviat el sector en aquests 38 anys?

Abans només fèiem fotocòpies, i a poc a poc vam anar ampliant l'oferta. Ara oferim tota mena de productes de papereria.

I el barri? Quin impacte ha tingut el boom del turisme?

Abans aquesta zona era meravellosa. Hi havia sabateries, botigues de roba... Però cada cop que algú es jubila, el seu lloc l'ocupa una botiga de *souvenirs* o un restaurant. Si no volem que es perdi el comerç de proximitat, hem d'aconseguir que els veïns no marxïn del barri.

Com s'ha viscut la pandèmia a l'Eix?

Alguns negocis han hagut de tancar i diversos socis ens han demanat la baixa temporal. Des de l'Eix hem condonat quotes i hem intentat ajudar amb tot el que hem pogut.

Foto: Pexels

La iniciativa Acull un plat torna als Mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Solidaritat

Els mercats de Sants i de la Boqueria van ser l'escenari el passat mes de desembre de la nova edició de les jornades Acull un plat. Aquesta iniciativa, impulsada per la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR), consisteix en una mostra de cuina on persones refugiades preparen receptes tradicionals dels seus països d'origen acompanyades d'un xef de renom. En aquest sentit, l'objectiu és visibilitzar a través de la cuina la situació de moltes persones migrades que busquen asil i refugi a Europa i donar a conèixer la seva història personal.

Els protagonistes de les dues jornades del desembre van ser l'Ismael i l'Alhassan, dos

joves de 26 i 21 anys naturals de Guinea Conakry. L'Ismael va cuinar a l'Espai Boqueria, i de la mà del xef Víctor Galceràn, l'atiéké, un plat tradicional de l'Àfrica tropical molt semblant al cuscús, però elaborat a base de iuca fermentada.

D'altra banda, l'Alhassan –que fa dos anys que viu a Barcelona– va preparar a l'Aula Gastronòmica del Mercat de Sants un estofat de iuca, recepta molt típica de Guinea. Als fogons, el jove va estar acompanyat de la xef Ada Parellada. La història de l'Alhassan arrenca com la de tants altres migrants africans, fugint de la repressió dels seus països i forçat a creuar el Mediterrani en pastera a la recerca d'un futur millor. Ara, però, confia a poder aconseguir una feina i continuar-se formant a la capital catalana.

Bàsquet | El CB Ciutat Vella visita el Vedruna Gràcia

Segon classificat del grup 1 de Copa Catalunya, el CB Ciutat Vella visitarà el pròxim dissabte 5 de febrer el Vedruna Gràcia, en partit corresponent a la 14a jornada. Disputarà la 13a, suspesa, el 20 de març contra el Lluïsos de Gràcia.

Alberto Munárriz, el relleu familiar

» Format al WP Navarra, és un jugador fonamental al CN Atlètic Barceloneta i a la selecció
 » El CN Atlètic Barceloneta inicia la segona volta de la Champions perdent 11-9 contra el Novi Belgrad

Toni Delgado
LA BARCELONETA

Amb un pare que havia estat porter i un oncle i un cosí waterpolistes, Alberto Munárriz (Pampona, 1994) sempre ha conviscut amb el waterpolo. Malgrat que va començar a jugar a futbol, es va acabar ficant a la piscina per continuar la tradició familiar. No és ni serà el primer ni l'últim jugador de waterpolo a qui no li agradi gens nedar.

Format al WP Navarra, Munárriz va rebre la trucada que tant s'havia imaginat l'estiu de 2013, mentre s'entrenava per al Mundial de 2013: el CN Atlètic Barceloneta el volia. En poc temps, unes setmanes, havia assolit els seus dos somnis. Perquè abans va saber que jugaria la primera gran competició amb l'absoluta.

"Ho vaig parlar amb els pares i la meua parella, i vam decidir canviar de residència. Estic molt content. Allà gairebé només hi ha un club i un altre a Bilbao, però no és com aquí", recorda a *El País*. "No són ciutats de waterpolo ni existeix l'afició ni el nivell de Catalunya", completa, satisfet.

"Jugar al CN Atlètic Barceloneta suposa arribar al nivell més alt en l'àmbit estatal, euro-

El 2013, en poc temps, va rebre la trucada de la selecció i del CN Atlètic Barceloneta

peu i mundial. Soc de Pamplona, on es juga a waterpolo, però la disponibilitat de piscines no és la mateixa", li explica a *Waterpolista.com*. "Per a mi fitxar pel CN Atlètic Barceloneta va ser

Alberto Munárriz, jugador del CN Atlètic Barceloneta. Foto: CNAB

un somni, igual que el fet de poder jugar i compartir moments amb companys que són molt bons", afegeix.

Munárriz va ser una peça clau per a Chus Martín i ho és

ara també per a Elvis Fatovic. A finals de juny de 2021 es va anunciar que l'internacional havia renovat fins a juny de 2023. És un jugador polivalent que interpreta i llegeix

molt bé el joc. Munárriz va marcar un gol de penal el passat 27 de gener en la derrota per 11-9 contra el Novi Belgrad, en el primer partit de la segona volta de la Lliga de Campions.

Al conjunt mariner se li ha complicat el seu accés a la Final a Vuit de la Lliga de Campions

Al conjunt mariner se li complica molt el camí a la Final a Vuit de la màxima competició continental, ja que, amb sis jornades per disputar-se, té a 5 punts la que seria l'última plaça disponible, que ara ocupa el Ferencváros.

Per a David Martín, Munárriz és el jugador del futur, i els seus companys han passat de dir-li *Chuletón* a *Muna*, pel seu cognom.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

Línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

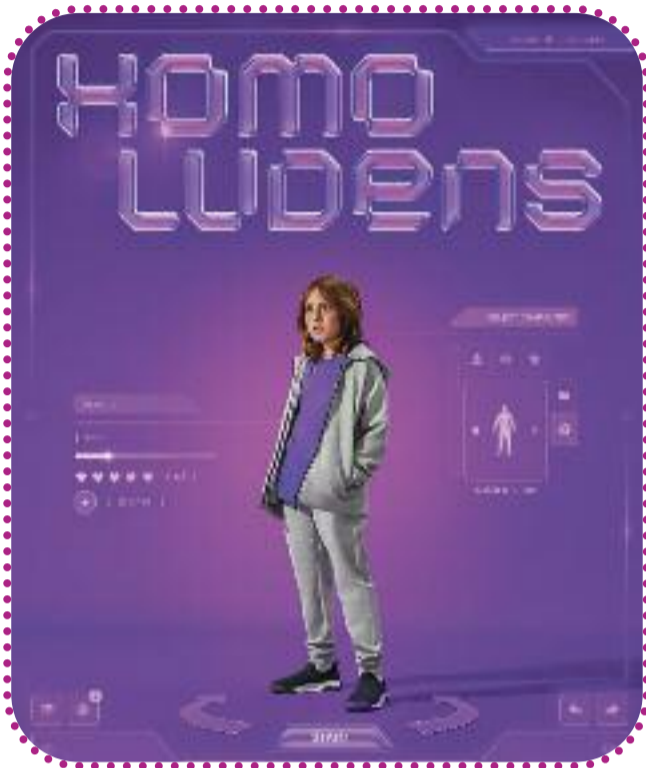
Viu en línia

videojocs | **The Artful Escape**

Un joc musical que ens convida a presenciar el viatge psicodèlic d'un artista a la recerca del seu món interior. Per a PS4, PS5 i Switch.

No t'ho perdís

Foto: CaixaForum

Homo ludens

El CaixaForum de Barcelona acull des del passat 1 de desembre i fins al 18 d'abril l'exposició 'Homo ludens. Videojocs per entendre el present', que ofereix "una nova perspectiva del concepte de *gamer*", tal com diuen els organitzadors. La mostra està formada per més de quaranta peces, entre videojocs i obres d'art, i presenta un entorn interactiu que converteix la mateixa exposició en una experiència de joc col·lectiva. Està dividida en sis sales, cadascuna de les quals dedicada a un àmbit en què l'ésser humà, conscientment o no, es pot relacionar amb el videojoc.

Famosos

"La seva obra ha revolucionat i transformat la teoria feminista amb els seus estudis sobre el gènere, el seu activisme pels drets de gais i lesbianes i el seu suport al moviment queer". Amb aquestes paraules explicava el president de la Generalitat, Pere Aragonès, el motiu pel qual l'executiu ha decidit atorgar el 33è Premi Internacional Catalunya a la filòsofa i activista estatunidenca Judith Butler (Cleveland, 1956). "Butler desprèn un compromís cívic i polític amb el qual articula el seu projecte teòric de combatre totes les formes de violència: la normativa, la simbòlica, la física, la sexual o la política", afegia Aragonès en l'acte que es va fer el passat dia 24 per anunciar aquest guardó. En la mateixa línia, la consellera d'Igualtat i Feminismes, Tània Verge, va lloar la figura de Butler i va dir que "premiar-la també és dir 'no' a la guerra".

La fitxa

QUI ÉS?

J U D I T H B U T L E R

ÉS FAMOSA PER...

Ser un referent del feminisme contemporani

És una important filòsofa i activista no binària

QUÈ HA FET?

Rebre el Premi Internacional Catalunya

La Generalitat li ha atorgat pel seu compromís cívic i polític

A LES XARXES...

Reconeixement merescut

Els usuaris lloen la decisió del Govern i l'obra de Butler

Llibres

Junil a les terres dels bàrbars
Joan-Lluís Lluís

"Una vegada hi havia un home que menyspreava la seva filla." Amb començament de rondalla apareix l'heroïna d'aquesta història, anomenada Junil. Encola papirs a la llibreria del pare i aprèn a llegir a l'ombra del seu menyspreu. Però mort el pare, morta la ràbia —i és la filla qui ha concebut l'arma del crim. Premi Omnium de novel·la amb veredictes unànimes.

Teatre

Salvació Total Imminent...
Tim Crouch

Salvació Total Imminent Immediata Terrestre i Collectiva és la història d'una família que busca respostes després d'un cataclisme. Un home ha escrit un llibre que ho prediu tot. Ha convocat tots els seguidors en un espai on seuran i manifestaran la seva fe en una cosa que, de fet, ningú sap si existeix. Teniu fe en ell i en el que diu?
A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Vidas
Maruja Limón

Les barcelonines Maruja Limón presenten el seu tercer àlbum: *Vidas* (Satélite K). Amb una dotzena de cançons, el nou disc reforça la seva aposta per la fusió del pop amb ritmes llatins, flamenc i jazz, però incorpora també sons innovadors. "És un disc més arriscat [que els anteriors]", ha dit la cantant del grup, Sheila Quero, en una entrevista amb *Enderrock*.

Pelis i sèries

El amor en su lugar
Rodrigo Cortés

Gener de 1942. Fa més d'un any que 40.000 jueus de tota Polònia viuen en un gueto. Entre ells, un grup d'actors jueus que una nit interpreta una comèdia musical al teatre Fémina. Els espectadors riuen i s'emocionen, i aconsegueixen oblidar per un moment la seva situació. Mentrestant, els actors s'enfronten a un dilema: podrien fugar-se en acabar la funció?

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

línia Ciutat Vella

bancdelsaliments.org

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Pell hidratada malgrat el fred

Foto: Pexels

📌 SALUT

La pell és l'escut del nostre cos i, així com a l'estiu hem d'extremar les precaucions amb el sol, durant l'hivern és necessari que la protegim del fred. Quan baixen les temperatures, la pell se'ns resseca i fins i tot se'ns pot esquerdar. Més enllà del punt de vista estètic, això pot ser molest i dolorós, de manera que n'hem de tenir cura.

L'Acadèmia Espanyola de Dermatologia ofereix un llistat de consells que poden ser molt útils per tenir una pell hidratada i sana malgrat el fred. En primer lloc, per més obvi que sembli, és molt important que ens abriguem bé: si portem guants, les nostres mans (una de les parts del cos que més noten l'impacte del fred) ens ho agrairan. En aquest sentit, la cara és la zona que queda més desprotegida, especialment els llavis, i per això hi hem de parar més atenció. En definitiva, tingues sempre a mà un bon bàlsam per als llavis i una crema hidratant de mans: aplica't tots dos productes diverses vegades al dia. D'altra banda, els dermatòlegs recomanen no rentar-se excessivament les mans i no fer-ho amb aigua freda. Per últim, recorden que la crema solar s'ha de fer servir tot l'any (sobretot si vas a la neu!).

Les claus.....

ABRIGA'T

Protegeix la teva pell del fred tan bé com puguis: les teves mans t'ho agrairan molt si no t'oblides els guants a casa

HIDRATA'T

Tingues sempre a prop un bàlsam per als llavis i una crema de mans: aplica't tots dos productes diversos cops al dia

EVITA

Rentar-te les mans excessivament: no cal que te les rentis compulsivament i, sobretot, no ho facis amb aigua freda

RECORDA

Que la protecció solar s'ha de fer servir durant tot l'any, no només a l'estiu, i que és especialment necessària a la neu

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

grup comunicació21

GERMANS HOMS
DES DE 1852

**LLOGA 3 DIES
I PAGA'N NOMÉS 2**

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES HO TU MATEIXI

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es